

det undrede mig noget at høre, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard egentlig nærmest ønskede, at den forøgede Told paa Grønkonserver ikke skulde bortfalde, idet jeg erindrer, at i Sommer, da vi behandlede denne Sag, udtalte Partiet Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, at en Undtagelse af Grønkonserver fra denne overordentlig høje Beskyttelse havde Venstres fulde Sympati, og at den Dag det var muligt rent toldteknisk at [udskille Grønkonserver fra de øvrige Konserver, vilde han ønske, at en saadan rationel Deling kunde finde Sted, og at der maatte fremkomme Ændringsforslag derom. I Henhold dertil maatte man have ment, at Partiet Venstre ogsaa var overordentlig tilfreds med dette Forslag, saa meget mere som det ærede Medlem i Foraaret erklærede, at denne Forhøjelse aldeles ikke fandt Sted af finansielle, men kun af valutamæssige Grunde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremhævede, at det ikke var nogen ringe Toldbeskyttelse, der var givet gennem Luksustoldloven. Jeg accepterer gerne dette, men siger: saa meget des bedre er det, saa meget mere prisværdigt, saa meget mere interessant er det, at Priserne alligevel ikke er blevet forhøjet. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, om det er Tolden eller Priserne, der interesserer ham. Jeg tvivler nu ikke om, at det for det ærede Medlem ud fra hans fuldkomne fanatiske Tro i denne Sag er Toldbeløbet, der er af Interesse, men for det store forbrugende Publikum vil det selvfølgelig være Priserne. Naar Priserne ikke er forhøjet, forstaaer jeg ikke, hvorfor disse Toldsatser skal forsvinde, ud over at det skal være til Glæde for det ærede Medlem Hr. Dahlgaard.

Carlsen-Skiødt: Jeg maa i højeste Grad beklage, at den højtærede Finansminister har ment det betimeligt at fremkomme med dette Forslag. Hvorvidt Statskassen kan undvære de 150 000 Kr., maa jo Finansministeren om, det kan maaske dog være vanskeligt at faa dem ind ad anden Vej, men naar jeg har taget Ordet, er det særlig for at tale paa de mange Dyrkeres Vegne, som nu vil blive bragt i en meget stor Vanskelighed. Konserverfabrikkerne, og ikke mindst paa Fyn, har udvidet sig

betydeligt ud fra den Forudsætning, at det var muligt at sælge de danske Frembringelser, men hvis dette Lovforslag vedtages, som det er forelagt, vil det medføre Vanskelighed for Konserverfabrikkerne at aftage de Produkter, som maaske allerede er tegnet. Det forekommer mig, at erhvervsmæssigt set er vi herhjemme interesserede i, at Befolkningen spiser vort eget Lands Produkter i Stedet for at ty til Indførsel enten fra Tyskland eller fra Holland, som Følgen jo vil blive, hvis Forslaget vedtages. Det er i denne Forbindelse værd at lægge Mærke til, at den hjemlige Produktion med det Omfang, den nu er kommet op paa, har været Aarsag til, at Priserne ikke er steget, og jeg vil ogsaa gerne understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann har anført overfor det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at det, som Forbrugerne dog til syvende og sidst er interesserede i, er, at Priserne ikke stiger, hvorimod de ikke er interesserede i, hvorvidt Statskassen faar de 150 000 Kr. eller ikke. For øvrigt vil jeg sige, at naar man taler om, hvorvidt Grøntkonserver er et Luksusprodukt eller ikke, kan det altid være et omstridt Spørgsmaal. Men jeg er i alt Fald af den Mening, at Gulerødder og Karotter som Konserver absolut maa betragtes som Luksusprodukter, da man jo har de selv samme Varer i raa Tilstand, og disse er gode og brugbare. Naar Konserver af denne Art benyttes, er det kun, fordi Husmødrene vil gaa lettere til det; altsaa de, der har Raad til det, kan købe Gulerødder og Karotter som Konserver, men man har begge Dele lige saa gode i raa Tilstand, og det koster kun lidt mere Arbejde at bruge dem. Jeg tror altsaa, at man ubetinget maa betegne disse to Slags Konserver som Luksusartikler.

I Øjeblikket er der tegnet ca. 5 000 Dyrkere med ca. 1 500 Tdr. Land til disse forskellige Konserver; jeg vilde derfor finde det meget uheldigt, hvis denne Dyrkning ikke kunde opretholdes ikke alene for indeværende Aar, men ogsaa for den kommente Tid. Det betyder noget for de smaa Jordbrugere, for de smaa Gartnerier; for de større Producenter har det derimod ikke videre Betydning, thi de giver sig ikke af med det, men de mindre Landbrug har en Biindtægt paa denne Maade, og jeg vil dog mene, at det ikke er Rigsdagens og Regeringens Opgave at søge at lægge Hindringer i Vejen for de smaa Erhverv her i Landet. Man kunde sikkert finde adskillige andre Ting paa Toldloven, der kunde være mere Grund til at undtage, naar man endelig vil til at lave Undtagelsesbestemmelser. Man staar i Øjeblikket med store Vanske-